

gende Forretning, at man vil profitere af den Omstændighed, at Bogen nu er saa overmaade gammel og kostbar, ved at forlange en klækkelig Pris for den, at man for den i og for sig ikke saa overdrevent betydningsfulde Forholdstalsvalgmaade kræver en meget betydelig Udvidelse af Vælgerkorpset, en Udvidelse, som jo er langt betydeligere, end man kan slutte af Skattebogens Tal, thi fordi der nu kun er ca. 10,000, som have under 1,000 Kr. i Skatteindtægt, kan man ikke gøre Regning paa, at Forholdet vil vedblive at være det samme, ikke alene fordi Folkemængden stadig vokser, og fordi Arbejdslønnen yderligere kan stige, men navnlig af den Grund, at naar en Vare synker i Pris, saa stiger ogsaa Efterspørgslen. Tidligere kostede det 12 Kr. om Aaret at faa Valgret til Borgerrepræsentationen, i Fremtiden vil det kun koste 6, og hvis vi faa den Skattereform, der for nylig er dalet ned til os fra oven, skal jo endda Indkomstskatten fikseres til 2 pCt., saaledes, at man for 4 Kr. vil kunne faa, hvad der før kostede 12. Der har jo allerede været en Del Efterspørgsel efter Varen, da den kostede 12 Kr., naar den derfor maatte blive solgt til nedsat Pris, til 4 Kr., vilde Efterspørgslen sikkert blive aldeles kolossal, vi kunde faa ganske artige Tal at se.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg vil blot gøre en kort Bemærkning til hvad det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds (A. Christensen) udtalte, at hvad enten vi havde Skattencensus eller vi stryge den, var de højstbeskattede i København daarligt stillede. Det skal jeg villigt indrømme; og de ville ogsaa være daarligt stillede nu, set i Forhold til de højstbeskattede i den øvrige Del af Landet; men de ere ikke lige saa daarligt stillede, som de ville blive, naar man skaber mindst 10,000 maaske 20,000 ny Vælgere, som efter al Sandsynlighed ville stemme paa Lister, der udelukkende indeholde Kandidater for de lavestbeskattede. Men dernæst vil man, naar man ikke stryger Skattencensus, heller ikke i principiel Henseende have præjudiceret sin Stilling til det samlede Valgspørgsmaal i det øvrige Land; det har jeg i øvrigt i mit Foredrag tillagt en ikke ringe Betydning. Man opnaar alt-saa baade praktisk og principielt en ikke ringe Fordel ved ikke at gaa ind paa at stryge Valgcensus. Den anden Anke, som det ærede Medlem fremførte, var den, at man jo dog havde set bort fra Forholdene i det øvrige Land ved her fra Landstingets

Side at lade de ugifte Kvinder, Enker, separerede og fraskilte Kvinder faa Valgret, som de jo ikke havde i det øvrige Land. Dertil maa jeg dog sige, at det er Forudsætningen, i alt Fald fra min Side og ganske sikkert ogsaa fra Landstingets Side, at naar man nu giver denne Valgret til Kvinder i København, er man fuldt berettiget til at give den i samme Omfang for hele det øvrige Land. Ellers vilde der heller ikke være nogen Mening i at gøre det. At den gifte Kvinde skulde være lige saa berettiget til at faa denne Ret som den ugifte, selvstændige Kvinde, kan dog virkelig ikke gøres gældende med fuld Ret. En gift Kvinde er jo ikke i den samme Grad uafhængig som en ugift Kvinde; og selv om hun har en Renteindtægt paa saa og saa mange Hundreder eller Tusinder om Aaret, maa det jo siges, at hun ikke derigennem har noget Krav paa at faa Stemmeret. Endelig kan man ogsaa tænke sig at hun kunde faa sin Stemmeberettigelse fra Mandens Side, naar han var tilstrækkelig velhavende til at udstyre hende med den dertil fornødne Kapital eller den dertil svarende aarlige Indtægt. Det forekommer mig, at det ogsaa vilde være underligt paa denne Maade at give en Mand Adgang til ved at sætte Penge ud for sin Hustru at skaffe hende en Stemmeret, som i de allerfleste Tilfælde vilde være det samme som at give ham selv dobbelt Stemmeret. Det har i alt Fald forekommet mig i saa mange Aar, som jeg har hørt Tale om at give Kvinderne kommunal Valgret, at Løsenet har været, at, for saa vidt hun var selvstændig og skatteydende til Kommunen, skulde hun have denne Ret, men ellers ikke. Nu er dette indrømmet, og saa synes man, at det er altfor lidt vidtgaaende. Det er jo meget muligt, at man senere hen kan komme til at give den gifte Kvinde saavel Valgret som Valgbarhed, men jeg synes, at allerede det, som her er foreslaaet, er et godt Skridt paa Vejen, og at det bøder paa, hvad man hidtil altid med Rette har klaget over, at Lovgivningen ikke tillod Kvinder — og netop de ugifte Kvinder — at stemme. Den sidste Bemærkning, jeg vil gøre, fremkommer i Anledning af det ærede Medlems første Bemærkning. Han udtalte, hvad der jo er rigtigt, at jo længere de sibyllinske Bøger ere paa Markedet, desto dyrere blive de, idet der jo altsaa bliver færre af dem; men det maa jo dog paa den anden Side ogsaa bemærkes, at man kan sætte Prisen saa højt, selv paa en sibyllinsk Bog, at ingen mere vil købe den.